

Underbilag til bilag 11

København, den 31. marts 1950.

Til landstingsudvalget vedrørende børneforsorgsinstitutionernes økonomi m. v.,
Christiansborg.

Foranlediget af forskellige udtalelser i „Betænkning vedrørende børneforsorgsinstitutionernes økonomi m. v.“ tillader undertegnede forstandere for samtlige børnehaveseminarier her i landet sig at rette den efterfølgende henvendelse til landstingsudvalget:

Som det vil være landstingsudvalget bekendt, har børnehaveseminarierne, som alle er private, men modtager tilskud fra staten, lige siden deres oprettelse henhørt under *undervisningsministeriets* forvaltningsområde, medens udviklingen af børnehavernes sociale opgaver efterhånden har medført disses placering under *socialministeriet* og omfattes af lov om offentlig forsorg.

Fra tid til anden og på forskellig foranledning har det været drøftet, hvorvidt det var ønskeligt at forene seminarier og børnehaver under en og samme centraladministration og i så fald under hvilken.

Ihvorvel det er vor overbevisning, at børnehavernes opgave først og fremmest er af pædagogisk art og langt snarere bør betragtes som en underbygning til skolen end som en gren af børneforsorgen, indser vi, at en ændring i børnehavernes tilhørsforhold sikkert indtil videre er praktisk uigennemførlig.

Med de forskellige revisioner af børnehavernes tilskudsordning, som socialministeriet har gennemført, er der skabt et brugbart økonomisk grundlag for deres arbejde; og dersom det gennem den nu udarbejdede betænkning, som for tiden behandles i rigsdagsudvalget, og gennem de forhandlinger, der vil knytte sig hertil, lykkes at give børnehavelærerinderne de tilfredsstillende løn- og ansættelsesvilkår m. m., de håber på, vil en vigtig betingelse for den bedst mulige løsning af børnehavens *pædagogiske* opgaver hermed også være tilvejebragt.

Derimod forekommer det os indlysende, at den *uddannelse*, som skal kvalificere til en opdragergerning med udpræget pædagogisk hovedsigte, bør høre hjemme under det ministerium, under hvilket al anden uddannelse af lærerkræfter til undervisning og opdragelse i vort land sorteres. Her sidder man inde med et rigt erfaringsmateriale fra alle de forskellige former af læreruddannelse og, hvad der ikke har mindst interesse for os, efterhånden også fra de sidste års pædagogiske forsøgsarbejde på lærerseminarierne. Vi mener derfor fra undervisningsministeriets side at kunne vente den naturlige forståelse og støtte for vort arbejde, som vi behøver til dets fortsættelse og videre udbygning.

I undervisningsministeriets betænkning vedrørende uddannelsen på de anerkendte børnehaveseminarier, afsluttet i august 1947, giver seminarielederne da også enstemmigt udtryk for deres ønske om at forblive under dette ministerium.

Det er derfor ikke uden bekymring, at vi nu i betænkningen vedrørende børneforsorgsinstitutionernes økonomi m. v. bemærker forslaget til § 128 om, at „nærmere regler om personalets uddannelsesforhold fastsættes af *socialministeren*“.

Begrundelsen fremført i den indledende redegørelse side 65, at dette forslag fremsættes „for at sikre, at uddannelsen får en forsvarlig standard“ såvel som udtalelsen i bemærkninger til § 9, side 201: „under hensyn til, at uddannelsesreglerne